

LIPPUKUNNANJOHTAJALTA JOULUNA 2011

Muutaman vuoden tauon jälkeen otin pestikseni laumanjohtajan hommat yhdessä kahden uuden vapaaehtoisen aikuisen kanssa. Tällä panostuksella oli mahdollista ottaa lippukuntaan uusia jäseniä ja samalla tarjota heille mitä mainioin harrastusmahdollisuus – johtajaystävieni kanssa ”tahdomme tehdä parhaamme!” Samoin kuin olemme opettaneet edellä olevaa sudenpennun tunnusta sudareillemme, olemme myös opettaneet sudenpennun lakia: *sudenpentu on reipas ja rehellinen.*

Näissä lauseissa on ohjenuoraa meille itse kullekin sudenpennuista johtajiin asti.

Tuntuu ehkä itsestään selvyydeltä puhua rehellisyydestä, sehän on meille suomalaisille jo varhaislapsuudessa opetettua ja kuuluu kansamme kulttuuriin ilman ehtoja, mutta tilanne ei rehellisyyden tai vastuunkantamisen kannalta olekaan niin itsestään selvyys kaikkialla maailmassa!

Minulla oli hieno mahdollisuus osallistua kesällä Ruotsissa järjestetyille partiolaisten maailman jamboreelle. Olin yksi Suomen joukkueen n. 1500 työleiriläisestä, meillä jokaisella oli määrätty työemme, jonne saavuimme sovittujen työvuorojen mukaisesti. Näinhän sitä ajattelisi partioleirillä työleiriläisten elämän sujuvan, vaan eipäs se niin varmaa ollutkaan! Leirillä vietti lomaansa reilu tuhat työleiriläistä eri puolilta maailmaa osallistumatta leirin työtehtäviin millään lailla, toisten tehdessä siis kaksin- tai jopa kolminkertaisia töitä, jotta leirin ylläpito, -huolto ja ohjelmatoiminnot saatiin toteutettua. Partiolaisen ihanteena on tuntee vastuunsa ja velvollisuutensa. On käsittämätöntä millaisen kasvatuksen ja partiokoulutuksen ovat saaneet ne sadat, reilu tuhat, ulkomaalaista partiosiskoa ja -veljeä, jotka eivät toteuttaneetkaan ilmoittautumisensa mukaista lupautuvia toimia jamboreen työtehtävissä. Voisitko kuvitella tällaista tapahtuvan Suomessa? Minä en.

Olemme suomalaisina ja erityisesti suomalaisina partiolaisina vastuamme ja velvollisuutemme tuntevia. Johtajakoulutuksemme on nousujohteinen, alkaen seikkailija, tarpoja ja samoajaryhmien vertaisjohtajista jatkuen aina lippukunnan, partiopiiriin tai Suomen Partiolaisten johtajuuksiin asti. Haluamme olla elävä todiste siitä, että partion tavoitteena on olla vastaisuksi ”en mä viitsi”, ”ei kuulu mulle” asenteille.

Naantalilaisessa partioelämässä on vuoden aikana tapahtunut suuria muutoksia. Vanha taustayhteisömme Naantalin Sinisten Kilta ry lakkautti toimintansa jäsenistön puutteessa. Elokuun alussa kirjoitettiin lahjakirja, jolla Tokka- Lotta siirtyi lippukunnan omistukseen. Jotta voimme jatkaa perinteikästä partiotyötä ja ennen kaikkea meripartiointia Naantalissa tarvitsemme aktiivisia, innostuneita, reippaita ja rehellisiä jäseniä, niin lapsia kuin aikuisia. Partiolaisten vanhemmat toivotamme sydämellisesti tervetulleiksi mukaan lippukunnan touhuihin; vanhemmille on perustettu oma vanhempainkerho, jossa mukavan yhdessäolon siivellä ideoidaan ja toteutetaan pieniä varainhankintatempauksia, sekä toimitaan tarvittavina apuina ryhmien retkillä tai leireillä.

KIITOS PÄÄTTYMÄSSÄ OLEVASTA VUODESTA
HYVÄÄ JOULUA JA REHELLISEN REIPASTA UUTTAVUOTTA!

Päätoimittaja
Emilia

Kiitos

Päivi
Sane
Tytti
Anne
Johannes
Sulo
Lassi
Emil

**Sekä useat ihanan
innokkaat
partiolaiset!
Kiitos kaikille juttujen
kirjoittajille ja puuha-
tehtävien tekijöille ☺**

SISÄLLYSLUETTELO

Pääkirjoitus	1
Las Pirates, Piraattipoukama	2
Piraattipoukama 2011	5
Merellä	6
Jamboree 2011	7
Kauhutarina ”siivooja”	11
Archipelago Race	12
Halloweenretki 2011	14
Pelikaani-jolla	15
Sudenpentujen ja seikkailijoiden syysvaellus	16
Yö laavulla	18
Pyhä Yrjänä	19
Lord Baden-Powell of Gilwell	20
Tarina kahdesta sammakosta	22
Yösuunnistus Impivaarassa	23

NaSin kesäleiri

Piraattipoukama '11

1. päivä (rakennus)

Kaikkiaan neljän johtajan voimin täytettiin laittoman monta ostoskärkyä Ukko-Pekassa, mitä seurasi hikinen siivous- ja niittourakka Katinkarissa, totta kai myös pitsan syöntiä.

2. päivä (tulo)

Tarpojilla ja lopuilla johtajilla oli vaikeuksia päästä Katinkariin bussikuskin jäätyä ilman ajo-ohjeita ja meinattua ajaa ihan jonnekin muualle. Kahden piraatin avustuksella Katinkari viimein löytyi ja tarpojat pääsivät aloittamaan leirinsä äärimmäisen innokkaina telttojen pystytykseen ja huussien tyhjennykseen. Tämä innokkuus toistui leirin tunnusbiisin huivita se mistä tykkäät –laulun yhteydessä. Mutta siitä se kuitenkin lähti. Telttojen pystytyksen jälkeen tehtiin merirosvohuiveja ja silmälappuja. Illalla saunomista ja uintia.

3. päivä

Taiteiltiin todella upea ramborata saateisessa säässä ja lähes kaikki uskal-sivat kokeillakin. Mahtokos meillä sen jälkeen olla iltanuotio? Ken muistaa kertokoon.

4.päivä

Keula kohti Isokaria, jossa seurasi kevyt pieni porrasjumppa majakkaan kiivetessä ja miellyttävä kierros bunkkereissa. Illalla päästiin Katanpähän, jossa sitten yövyttiin mukavissa ”teltoissa” ja pidettiin leirikaste bunkkeri –teemalla.

5. päivä

Saimme esittelykierroksen Susiluodon merivartioasemalla. Sitten starttasimme haikin takaisin Katinkariin, joka oli sudenpentujen ja seikkailijoiden valtaama. Sää taisi olla koko leiri aurinkoisin ja lämpimin, mutta nopeastipa se aurinko meni taas pilveen ja sortsit piti vaihtaa pidempiin housuihin. Myöhemmin oli taas iltanuotion vuoro.

6. päivä

Päivä kului suurimmaksi osaksi rasteja avustaessa, sudenpentujen ja seikkailijoiden oppiessa ja tutkiskellessa. Tarpojat harjoittelivat meripelastusta kylmässä vedessä ja lopulta pelastuslautallekin kävi hassusti. Illan huipennuksena oli basaari, joka tarjosi ruokaa ja viihdettä kuten ennustusta ja hodareja nappeja vastaan, aika halpaa mun mielestäni. Yöllä oli tarpojen järjestämä huikea leirikaste sudenpennuille ja seikkailijoille.

7. päivä (lähtö)

NaSilaisten suuri kansanvaellus oli alkamassa, ja koko päivä kului sen valmisteluun, teltat kaadettiin ja rakennelmat purettiin. Bussissa huokaistiin helpotuksesta, toivottavasti myös kaipauksesta.

Kootut leirimokat

- Kalaruoka leimahti tuleen.
- Telttojen pystytys draama.
- Tokka-Lotan takaluukku jäi Isokariin.
- Johtajat eivät muistaneet kerätä puhelimia yms. pois leirikasteen ajaksi.
- Teimme suurta kolmipiikkikalakeittoa paljuun.
- Saunavuorojen tragedia.
- Ruokaa haettiin lähes joka päivä lisää silti kaikille ei riittänyt kaikkea mutta muusia ja kurkkusalaattia jäi paketeittain yli.
- Pelastuslautta hajosi.
- **Jätesäkkipeitot eivät olleetkaan lämpimiä.**
- Sytkäri vahingossa putosi kekäleisiin yöllä ja räjähti.
- Kermavaahtopullon lento.
- Purjehdukselle tulikin mukaan kolmen laavun sijaan kaksi laavua ja yksi sadekatos.

Lahna(Laura S.) ja Suski, *las pirates*

SUDENPENTUJEN PIRAATTI- POUKAMA 2011

Kesäkuussa me todella viihdyttiin Piraattipoukama '11 ajan Katinkarissa. Koko lippukunnan yhteiselle kesäleirille saapuivat reippaat sudenpennut ja iloiset seikkailijat torstaina. Telttakuntiin jakauduttiin jo bussimatkalla. Voiko olla mitään kesämpää kuin Nigerit :) Piraattipoukaman ohjelma oli täysi - käden-taitoja, leirikisat, purjehdusta, uimista, iltanuotioita ja seikkailuja.

Piraattipoukaman ehdoton huippuhetki oli viimeisen illan markkinat. Lasten luovuus kukki upeasti. Olisi luullut, että poppareiden ostaminen olisi ollut kaikkien epätoivoinen tavoite, mutta vielä mitä! Hedelmä-peli, pallon lämminen mailalla mallia "Leiri", ennustaja ja kaikki muut mahtavat kojut vetivät markkina-kansaa puoleensa.

Toinen hieno tavoite saavutettiin sillä, ettei yhtään potilasta tarvinnut kuljettaa paikattavaksi, runsaan ohjelman avulla koti-ikävä-peikko pysyi piilossaan ja koti-ikävä-pillerit purkissaan. Paitsi, että leiri pysyi terveenä, niin siellä vallitsi hieno henki. Tupu-Hupu-Lupu-ketjusta puuttui yksi vesseli, mutta kaksi pientä "konkaria" näyttivät monelle ensikertalaiselle hyvää mallia. Leirin kuopus, prinsessa Silja, oli mitä mainioin retkeilyvauva. Uni maistui ja ulkoilmaelämä antoi hyvät unet. Koska meitä sudarijohtajia oli riittävästi, tuntui homma lomalta siispä **ISO kiitos: Riikka, Anne, Marza, Mari, Holle ja Mökö.**

Tokka-Lotta tuli leirille pohjakiviä kolistellen. Purjehdukset tarjosivat kuitenkin meripartioleirille kuuluvaa toimintaa veneessä. Koulutuspuolesta vastasi kipparin ohella Holle.

Leirikeittiövastuun kantoi Kaija Myöhänen. Urakka oli suuri ja vaikka saimme paljon valmisruokia lahjoituksena eri firmoista (kiitos Hollen), oli Kaijan päivät pitkät ja väsyttävät. **Suuret kiitokset Kaija!!**

Sudarien ja seikkailijoiden leirin johto oli Sanen varmoissa käsissä. Aikataulut, etukäteen tehdyt suunnitelmat ja toteutus... kaikki toimivat. Selkeää, tavoitteellista ja siten lasten turvallisuudentunnetta vahvistavaa toimintaa. **Kiitos Sane!**

Ensi kesä koittaa pikemmin kuin arvataankaan ja onneksi siihen kuuluu myös kesäleiri :) Siihen saakka saamme kantaa pertiopaidoissamme Piraattipoukama '11 -leirimerkkiä!

Merellä

Olimme Tokka- Lotalla. Karkki, Kaneli, Susi, Senkku, Honey, Jäde, litu, Sokeri, Wenda, Sane ja Marza. Tokka-Lotta lähti merelle hyvissä ajoin mukanaan lasti tyttöjä. Siellä sitten kävimme läpi sammutuspullon paikkaa, purjeiden ylös nostamista ja alas laskemista, kaasuhellän käyttöä ja muuta sellaista tärkeää asiaa. Sitten syötiin mehukkaita omenoita ja Kanelin lusikka tip-pui pahaksi onneksi mereen! Sää oli tuulinen ja suotuisa purjehdukseen. Tällä kertaa kukaan ei saanut olla ruorissa mutta se ei haitannut! Kun matka kääntyi kotia kohti, oli ilta jo pimennyt ja katuvalot syttyneet. Näimme kaksi satamaa ja arvailimme mikä olisi oikea. Kaikki kyllä huomasivat nopeasti, kumpi oli oikea satama. Oli ihana, rauhallinen tunnelma. Kaikki pääsivät pois kuivina Tokka-Lotalta. Oli ollut suorastaan upea ilta veneilemässä Porhonkallion vesillä. Ja suuri kiitos kipparillemme, Laurille!

ILTA OLI MAHTAVA!

Naurulokki vartio, Naantalin Siniset

WSJ 2011 Sweden, simply scouting

Kesäkuinen iltapäivä. Monta bussilastillista partiolaisia lähtee Turun linja-autoasemalta kohti Ruotsia ja edessä hämmöttävää Jamboreeta. Parkkipaikalla kuuluu miljoonien perhosten siipien kahina, peräisin lähtijöiden ja osittain myös kotiväen mahoista. Saattaapa välillä kuulua jokunen huolestunut "Onko kaikki nyt varmasti mukana?" Ilmassa suorastaan löyhkää innostuksen, odotuksen ja kärsimättömyyden imelä tuoksu. Kun astumme bussiin, ei paluuta ole. Ainakaan kolmeentoista päivään.

Meidän noin kolmekymmenhenkiseen joukkueeseemme kuului väiskipäitä pääasiassa lähiseudun lippukunnista. Poikkeuksena oli muutama Euran maisemista joukkoon hypännyt peura. Myös oma lippukuntamme Naantalin Siniset oli edustettuna ja hyvin olikin. Ikioma tehoryhmämme koostui minusta, Lassista Tommista, Johanneksesta, Johanista ja Janista, Miskasta, Katriinasta ja Emmasta. Mainittakoon vielä, että myös lippukunnanjohtajamme Päivi oli mukana Jamboreella lääkintäkummin hahmosa.

Päästyämme satamaan odotimme partiolaisilla täyteen ahdetussa terminaalissa laivaan pääsyä. Ja päästyämme laivaan - no mitä laivamatkasta nyt on kerrottavaa - ei kerrassaan mitään. Ja niin kunnon M/S Isabella kuljettaa meidät ja parisataa muuta huivikaulaista nuorta ja aikuista turvallisesti Ruotsin puolelle.

Väsyneen herätyksen jälkeen siirrymme bussiimme ja ajamme kuninkaanlinnan kupeeseen nauttimaan aamupalaa. Tukholma-päivän tarkoituksena on kierrellä Ruotsin pääkaupunkia ristiin ja rastiin ja tutustua joihinkin sen kuuluisimmista nähtävyyksistä. Wasa-laiva on listassamme ensimmäisenä, joten otamme ratikan ja saavumme Wasa-museolle juuri parahiksi jonottamaan muutaman muunkin sisälle pyrkivän ihmisen kanssa. Laiva itsessään on nähty jo aika nopeasti ja loppuaika onkin kiertelemistä sen ympäri. Tähän aikaan päivästä ihmisillä alkaa olla jo nälkä, aloittakaamme kävely kohti ruokapaikkaamme. Kävelyä ja odottamista. Vihdoin pääsemme syömään lihamureketta ja perunoita kyytipaikana ehta vesi. Leirilippukuntamme kasvissyöjät saavat varmasti maittavan aterian läheisen hotellin ruokalassa.

No seuraavaksi vuorossa on lähes vapaata olemista, osa lähtee Grönaundiin, osa läheiseen keskukseen shoppailemaan ja osa syömään uudestaan Hard Rock Cafeen. Loppu päivä kuluu Tukholmaa ympäri ämpäri kävellen, viimeisenä paikkana kuninkaanlinnan etupiha, jossa bussit kuskeineen meitä uskollisesti odottavat. Niin alkaa pitkä ja väsynyt yö kohti Kristianstadia, Rinkabytä ja itse Jamboreeta.

Vihdoin toisen päivän aamulla saavumme jo kauan odotetulle jamboreelle. Eipä kovin hohdokkaalta näytä. Vielä. On kylmä, märkä ja kantamuksemme painavat tonneja. Marssimme apaattisesti noin kilometrin leirialueen poikki ja saavumme oman savumme tarkoin rajatulle alueelle. Nurmi on märkää. Haisee lehmä. On väsy. Ei jaksa. Hetken aikaa heräiltyämme aloitamme kuitenkin innokkaan ja raivoisan leirin pystytyksen. Ensin taikotaan pystyyn teltat, sitten ylhäältä tähden muotoinen suuri katos, penkit ja pöydät katoksen alle, "keittiö" ja sen katos ja viimeisimpänä ja vähäisimpänä leiriportti.

Sitten koittaa aika valmistaa ensimmäinen ateria. Jamboreellahan ruokahuolto on järjestetty vähän kuin pienessä kaupungissa.

Jokaiselle leirilippukunnalle on jaettu noin neljä "pankkikorttia" joihin jokaiseen on ladattu pisteitä. Pistesaldo täyttyy päivittäin ja niillä on pärjättävä, bonuksia ei tule. Ostokset tehdään ihan normaalisti kaupoissa, joista saa lähes mitä vain ruokatarvikkeita. Päivään on ohjelman mukaan sovitettu aamupala, jota varten tarvittavat ainekset tulee hankkia edellisenä päivänä, lounas, joka syödään ohjelman aikana, joten sen tulee olla purkkiin pakattava eväsleipätyyppinen ja tietysti päivällinen.

Koko ensimmäisen päivän ajan porukkaa saapuu alueelle ja Jamboreen loistokas mahtavuus alkaa hahmottua telta telalta.

Toinen päivä, leiri ei ole ihan vielä fyysisesti valmis, näemme kuinka partiolaisia ympäri maailmaa saapuu ja alkaa koota omaa leiriään. Päivän aikana ei ole varsinaista ohjelmaa vaan tarkoituksena on jatkaa omien leirien valmistelua. Iltaa kohden kukin omalla tavallaan alkaa tajuta kuinka VALTAVA tämä koko leiri on.

Kunnes viimein illalla kaikki alkaa... Avajaisseremonia on iso, siis todella iso. Ensin WOSM:n presidentti pitää puheen. Sitten kaikkien maitten liput saapuvat juhlallisesti reunustamaan juhkakansaa. Tämä toimitus kestää noin tunnin ja on suoraan sanoen jopa tylsä. Seuraa ohjelmaa, tuli show, musiikkia, huumoria. Se kun neljäkymmentätuhatta partiolaista laulaa ja huutaa virallisen leirilaulun Changing the World tahdissa. Katsot taaksesi, olethan melkein eturivissä, ja näet tuhansien salamavalojen tuikkivan laskevan auringon värjäämää taivasta vasten.

Yksi avajaisten ja koko Jamboreen vaikuttavimmista kokemuksista oli niinkin pienen tuntuinen asia kuin sormen ja posken avulla tehty blop -ääni. Mutta kun sen tekee neljäkymmentätuhatta ihmistä samaan aikaan. Ensimmäisen kerran ymmärsin silloin olevani osa jotain suunnatonta, osa jotain suunnatoman hienoa. Ja niin, valtavassa huumassa palasimme teltoille ja menimme hyvin ansaituille yöunille.

Jamboreen ohjelma koostuu kuudesta osasta. People, Camp in camp, Global development village, Quest, Dream ja Earth. Pää asiassa nämä kaikki ohjelmat käsittelevät partiolaisen siis ihmisen suhdetta luontoon, toisiinsa, nimet kuvaavat aika hyvin kyseisiä ohjelmia.

Dream on joukossa erilainen, sillä se on järjestetty yöllä ja se sisältää erilaisia valoelementtejä, pohdintaa ja sen tarkoituksena on kai rauhoittaa. Jos aivan totta puhutaan, se on hyvin vaihtelevasti kiinnostava, johtuen vuorokauden ajasta ja lisäksi liian suuret jonot syövä sen mielekkyyttä rutkasti. Muutenkin olen sitä mieltä, että nämä osittain huonosti organisoidut ohjelmat eivät ole Jamboreen parasta antia. Koetapa tehdä aina kerrallaan kahdeksalletuhannelle ihmiselle sopivan haastavaa ja kaiken ikäisiä kiinnostavaa ohjelmaa. Ei helppoa.

Näiden ohjelmien lisäksi leirillä on paljon vapaa aikaa ja se jos mikä on hienoa. Kierrellä ympäri suunnatonta leiri aluetta, tehdä erilaisia järjestettyjä kisailuja, tutustua ihmisiin ja tutustua eri kulttuureihin. Se on se juttu, jossa Jamboreesta on kyse, minun ja varmasti monen muunkin mielestä. Se on hienoa, kun tulee tempaistuksi johonkin meneillään olevaan leikkiin ja kaikki ovat niin välittömiä. Kuinka moni ihminen saa mahdollisuuden ystävystyä vaikka kiinalaisten tai brasilialaisen kanssa?

Yksi päivä on Cultural Festival Day. Sen tarkoituksena on, että jokainen kansallisuus ja jokainen leirilippukunta järjestää jotakin omalle kulttuurilleen tyypillistä tai perinteistä ohjelmaa. Meidän lippukuntamme äärettömän hyvä joulupukkinäytelmä ei saa kovin suurta katsojajoukkoa, mutta kun kiertelee katsomassa mitä muut ovat keksineet, voi nähdä ja huomata taas uudesta näkökulmasta kuinka kirjava maailma onkaan. Valitettavasti sinä päivänä on sateista ja iltaa kohden sade vain kovee.

Näin elämä Jambilla jatkuu. Camp in campista ei ole paljoa sanottavaa. Se oli varmaankin koko leirin turhin ohjelma. Varmasti hieno kokemus jollekin suuresta miljoonakaupungista tulleelle, päästä kävelemään keskelle metsää. Mutta mitä hienoa on odottaa helteessä kolme tuntia bussia, kävellä muutama kilometri metsässä ja teillä ja lopuksi taas odottaa bussia. Onneksi esittelimme ystävämme Jörgenin Tommin kanssa muillekin ja saimme vähän hupia matkaan.

Yhtäkkiä huomaan leirin olevan jo lopuillaan, mutta ei saa antaa masennuksen vallata mieltä, vaan joka hetkestä on otettava ilo irti. Virallisesti hiljaisuus ja liikkumiskielto alkavat klo.23.00... No, olemme tutustuneet naapurissa asustaviin portugalilaisiin, oikein mukavaa porukkaa. Kutsumme heidät syömään ja suomalaiset miehenalut ja itse lippukunnanjohtaja Sakke osaavat olla taas niin edustavia kermavahtosodan merkeissä, päivällisviihdettä. Seuraavaksi ohjelmassa on musisointia ja pyörimistä uusien portugalilaisten ja belgialaisten ystävien kanssa. Tapaan pitkästä aikaa ne samat hongkongilaiset, joihin olemme tutustuneet jo Suomen Jamboreella Kilkkeellä.

Meidän lippukuntamme maine on kiirinyt jo kauas tai ainakin suomen päämajalle asti, sillä meidät pistetään edustamaan koko Suomen Jamboreejoukkuetta. Tehtävämme on ottaa vastaan pääministeri Jyrki Katainen ja keskustella hänen kanssaan sivistyneesti pullakahveja nauttien. Pian kiireinen pääministeri jatkaa matkaa lyhyehkön visiittinsä jälkeen ja me palaamme takaisin leirin arkeen. On muuten kamala sanoa leirin arkeen - miten jotain niin mahtavaa ja hämmästyttävää voi sanoa arjeksi? On tullut aika leirin lopetuksen.

Päätössemoniaassa Ruotsin kuningas ja kuningatar tervehtivät ja kiittivät partiolaisia. Onhan Kaarle itsekin aktiivinen partiolainen. Sataa kovaa, joku voisi sanoa, että vettä tulee kuin aisaa. Se ei latista tunnelmaa tai ehkä aivan pikkiriikkinen ikävän pilkahdus saattaa tuikahtaa itse kunkin sydämessä, mutta yleinen atmosfääri on huumaava. Europe soittaa suurimmat hittinsä ja leirilaulua lauletaan jo varmaan miljoonatta kertaa. Jo nyt innolla odotetun Japanin Jambin mainokset tykittävät valtavilta scree-neiltä. Ja jälleen kerran palailemme ryhmä kerrallaan teltoille ja nukkumaan.

Viimeinen päivä ja leirin purku koittaa. Se tapahtuu yllättävän nopeasti, kiitos muun muassa sen päivän kovalle tuulelle, joka puolestamme repii suuren katoksen maasta. Valmistuttuamme ehdimme vielä pelata hieman amerikkalaista, kunnes on aika lähteä talsimaan kohti busseja. Taas apaattisina, mutta äärettömiä kokemuksia rikkaampina kävelemme samaa reittiä takaisin alkupisteeseen. Selät kipeinä päiviä kestäneestä levosta Ruotsin pelloilla kannamme edelleen tonneja painavia kantamuksiamme. Vihdoin tai nyt jo bussi, siellä tuttu kuskimme Rauno ja Johanneksen iPhone edelleen samassa paikassa. Kotimatka voi alkaa.

Kotimatka sujuu jokseenkin samalla tavalla kuin leirille tulokin, mutta ilman sitä Tukholma pysähdystä. Muutama lakisääteinen tauko ja olemme jo satamassa. Laivalla. Ja Turun satamassa. Vielä viimeinen rutistus meiltä kaikilta ja olemme perillä linja-autoasemalla, jossa isolukuinen vastaanottokomitea jo kärsimättömänä odottaa. Helpotuksen ja ikävän huokaus. Vihdoin kotona, mutta Jamboree enää vain muistoissa. Kiitän.

Kokemuksena Jamboree oli sanoin kuvaamaton, ja vaikka en enää leiriläiseksi pääsekään, Japani 2015 siintää jo kirkkaana tulevaisuudessa! Suosittelen suuremmalla lämmöllä kuin kukaan voi aavis-
taa.

Loppuun vielä kiitokset leirilippukuntamme johtajille Sakelle, Illille, Jaanalle ja Charlotalle sekä kaikille mukana olleille, joita ilman ei leiri olisi ollut mitään. Lisäksi terveiset trophy huntingin kohteille.

Kuvat on ottanut Alina Ainola Turun Nuotiotytöistä

Sulo Uusilehto

KAUHUTARINA

*Me oltiin vartio kanssa osittain kololla. Meitä oli niin vähän, että kokouksen kuluksi päätimme kirjoittaa kauhutari-
noita Sinihaita varten. Saimme sitten sokkokirjoituksen ja ”pienen” muokkauksen avulla kasaan tämmöisen tari-
nan.*

Kokous oli loppunut hyviin tunnelmiin, ja kaikki olivat iloisia, paitsi minä. Partiolaiset valuivat kolon ovesta ulos kuin veri haavoittuneesta ihmisestä.

Kolo kalpeni hiljalleen. Pelkäsin, koska pian se tapahtuisi. Näin auton valojen heijastuvan la- siin, sitten ovi aukeni naristen. Näin hänet. Siivoojalla oli hullun kiilto silmissään.

Hän tarttui lähellä olevaan kumisaappaaseen ja heitti, mutta se onneksi osui läiskähtäen sei- nään. Jalkani olivat voimattomat tuijottaessani siivoojan suunpielille kaartunutta hullua virnettä.

Adrenaliini alkoi virrata, tärisin pelosta. Pelosta, jota tunnetaan vain hengenvaarassa.

Käskyttä jalkani alkoivat harppoa kohti ovea. Pakenin kauas siivoojan luota, takaani kuulin huutoa: ”Taas täällä on pöntöt tukossa ja talia pöydällä.”

Juoksin metsään. Hengittäminen alkoi olla raskasta. Veren maistui jo suussa ja tajunta alkoi heiketä. Mutta sitten kyytini tuli ja pelastuin siivoojan mopilta.

Toivottavasti irtosi sentään hiukan naurua, ilman että kukaan pahoitti mieltään ☺
Laura S, Jassu, Emmi, Silkkiuikuista: Sofia, Nea ja Iida

Meripartiota parhaimmillaan

Kesän Jamboree oli toki iso juttu, mutta entäs tämä sitten: lähes kaikki suurimmat Saaristomeren laivueen partioveneet kisaamassa perjantai-illasta 16.9. lauantaipäivään 17.9. syksyisen pimeässä yössä, jota valaisee kelmeä kuutamo sekä merimerkkien vilkkuvat valot, tuuli on navakkaa ja alukset täynnä partiolaisia kiertopokaalin kiilto silmissä. Loistavaa.

Mistä kaikessa oli kyse?

Archipelago Racen vuosimallia 2011 järjesti Naantalin Siniset, eli NaSi. Asiasta tietämättömille kerrottakoon, että AR on meripartiolaisten yöpurjehduskilpailu, joka järjestetään vuosittain syksyllä. Naantalin suunnalta kisan järjestämisen päävastuu langetettiin Juhani Polkolle ja hienon kisan mies pistikin pystyyn. Polkon toimesta AR sai oman Facebook-sivun, jolle tapahtuman tullessa ajankohtaisemmaksi ilmestyi esittelyjä osallistuvista veneistä ja taisipa joku luvata voittavansakin. Kisassa testattiin, niin ikään Polkon lanseeraamaa tekstiviestipalvelun prototyyppiä, joka oikein toimiessaan olisi toiminut kanavana alusten sijaintitietojen vaihtamisessa kilpailun ajan. Purjeet toppiin ja baanalle.

Homma pärähti käyntiin, kun perjantaina tasan 1830 VHF-radion kanavalla 77 kuultiin s/y Tokka-Lotan kyselevän muiden kilpaan osallistuvien alusten kuulumisia. Menossa oli kipparikokous, jossa veneiden päällystöt saivat järjestäjältä viime hetken ohjeistukset ja mahdolliset epäselvyydet kisan kulusta oikaistiin. Tämän jälkeen veneet aloittivat siirtymisen kohti lähtölinjaa, Airston eteläpäässä olevaa länsipojua.

Itse lähtö tapahtui kullekin veneelle annetun lähtöajan perusteella. Lähtöajat määräytyivät alusten LYS-luvun (tasoituksen) mukaisesti siten, että pienimmän LYSsin omaavat eli hitaammaksi ennustetut kulupelit lähtivät ensimmäisenä matkaan.

Reitti kulki Airstolta pitkin laivaväylää Rymättylän eteläpuolelta ja lähti kohti luodetta 10,0 metrin väylää pitkin Laupuisen ja Vuosnaisen suuntaan. Alkutaipale oli tiukkaa vastatuuleen paukuttamista ja alusten kryssiominaisuuksista sekä miehistön vinssauslihaksista otettiin mitta. Ensimmäisellä pätkällä nopeammat alukset saavuttivat aiemmin lähteneet ja siirtyivät kärkeen nautiskelemaan aamuyöhön iloa tuoneesta sivutuulesta kisareitin jatkuessa etelään vievää väylää pitkin Kihtiä.

Kun totisimmat ja hurjimmat nostivat tässä vaiheessa lähinnä myötätuuliloihin tarkoitetut pallopurjeensa eli spinaakkerit, alkoi kärki karata ja kamppailu kolmen ensimmäisen sijan jaosta käynnistyi. Taistelua käytiin Houtskärin eteläpuolelta takaisin itään kurvanneella reitin osuudella, maalin odotellessa Nauvon vierassataman lähettävillä.

Asetelmat säilyivät aamun kuluessa samankaltaisina: Auran Tähtipoikien Merisusi oli johdossa, NaSin Tokka-Lotta toisena ja Turun Partio-Sissien Merisissi III kolmantena ja tässä järjestyksessä tultiinkin puoli kymmenen maissa maaliin.

Näin siinä sitten kävi

Nopeimpien alusten miehistöt olivat jo ehtineet nauttia saunasta ja yllättävän letkeistä päiväunista ennen kuin heikentyneestä tuulesta kärsineet mattimyöhäset saapuivat satamaan. Korjatut ajat (reittiin kulunut aika kerrottuna LYS-luvulla) laskettiin ja palkintojenjaossa tulokset näyttivät seuraavilta:

Tulokset – korjatut ajat minuutteina

1. Merisusi - 972.93
- 2. Tokka-Lotta - 978.36**
3. Merisissi - 1019.20
4. Bianco - 1045.35
5. Pranstaka - 1064.80
6. Santa Katarina - 1068.72
7. Jotunheim - 1070.08
8. TMX - 1112.76
9. Theia - 1117.20
10. Hemmingway - 1118.52
11. Meritähti - 1248.30
12. Henrika - 1417.50

Viiden parhaan joukko jäi Nauvoon nauttimaan paikallisesta saaristolaiskulttuurista ja ainakin valtaosa loppuista lähti ”yksityisempään” Lahjikseen eli Nauvon kaakkoispuolelle partiolaisten omaan saareen saunomaan ja viettämään iltaa partioporukalla.

Kisa oli ensi kertaa mukana olleelle hieno kokemus; kisafiilistä ja henkisiä sekä fyysisiä haasteita sopivassa suhteessa, juuri sellaista kuin kunnon purjehduksen kuuluukin olla. Harmittavasti jälleen toiselle sijalle jääneen Tokka-Lotan miehistössä mukana ollut Tuomas Vahtera summasi Tokkiksen suoritusten seuraavasti: ”Hyvi vedettiin mut reisil män. Hyvä siitä tulee kun sen maalaa.” Lausahdus taisi sopia yksiin muidenkin alusten tilanteen kanssa, sillä esimerkiksi nopeudestaan tunnettu TMX jäi 8. sijalle ja yllätyksenä tuli pienikokoisen Biancon hyvä sijoitus. Toisaalta on hyvä, että jotain jää hampaankoloon, saadaan ensi vuonna taas tunnelmallinen kisa.

(Sama artikkeli on julkaistu myös piirilehti Repolaisessa)

HALLOWEEN-RETKI 2011

Vuotuinen Halloween-retki starttasi lauantaina reiältä eli kolota jo tutuksi tulleet tyylin eli kaamealla äänitteellä. Seuraava ohje löytyisi laatikosta, jonka avain on kylmässä ja pimeässä paikassa, jossa sielummekin jäätyvät.

No, paikkahan oli tietenkin jääkaapissa olevan sydämen vasemmassa kammiossa.

Kololta matkamme jatkui kohti synkkää Rymättylää, Märssyvahtien kololle. Siellä meitä odottikin jo Eero "Kapteeni Punaparta" Koivusalo ja Juuso "Hullu Syytä" Räisälä sekä sekasikiö Kasper. Ilta jatkui leppoisan jutustelun merkeissä, keskustassa sekoilemisella sekä vaaleanpuniseen kylpytakkiin kääriytyneen Makkosen rankaisulla.

Päivälliseksi, jonka siis nautimme ennen lounasta, oli salaattia. Sen jälkeen ohjelma jatkui ruokatavaroiden etsimisellä ja päivälliseksi nautimme sydäntä, kieltä ja vanhaa piimää. Maittavan aterian jälkeen sirryimme Kassun mökille saunomaan. Yöllä saavuttuamme takaisin Märssyvahtien kämäiselle kololle, ilta jatkui leikkien merkeissä. Joillekin leikki tosin oli valtaisa järkytys...

Sunnuntaina retki päättyi takasin kololle:(

Pelikaani-jolla

Moni ei välttämättä ole kuullut NaSin Pelikaanista. Merikotkat kävivät tyhjentämässä sekä rikaamassa pelikaania 27.10 Merimaskussa. Paikalla olivat Emil Lohikoski, Mikko Aro sekä Henri Nummela.

Ensivaikutelma oli hämmästyttävä, kun näin jollan. Jolla on hyvin omaperäinen luomus.

Pelikaani muistutti hieman jalostettua optimistijollaa. Jolla oli täynnä vettä, joten tyhjensimme sen. Nummela välttyi ämpärihommilta, koska saapui paikalle tunnin myöhässä. Hän keksi hyvän selityksen myöhästymiselleen, äidin vika. Tyhjennys ei ollut niin rankkaa mitä odotettiin, vaan homma kävi leppoisasti ja nopeasti, olihan ämpäreitä kaksi. Tyhjennyksen jälkeen ajattelimme rikata jollaa hieman, jotta näkisimme, miltä jolla näyttäisi kokonaisuudessaan.

Rikattuna Pelikaani herätti lisää hämmennystä sekä hilpeyttä. Emme saaneet kuitenkaan saaneet rikattua Pelikaania loppuun, koska muutama vanttiruuvi oli kadonnut jäljettämiin.

Se ei näyttänyt mielestämme kovin sopusuhtaiselta. Masto oli lyhyt, puomi pitkä ynnä muuta mukavaa.

Yllätyimme, kun paikalle saapunut mies tiesi, mikä tämä jolla oli. Pelikaani ei ole järjettömän iso kooltaan, mutta painoa sillä on uskomattoman paljon. Emme kolmestaan Mikon ja Henrin kanssa saatu jollaa ilmaan, edes kallistumaan. Pelikaani on valmistettu puusta. Ensi kesää odotellessa, pääsee vihdoin kokeilemaan Pelikaani-jollaa. Neliön muotoisesta painavasta jollasta en odota mitään maailmanennätys vauhtia, mutta uskoisin, että uskallan kyytiin.

Emil Lohikoski

Uutisia sudenpentujen ja seikkailijoiden retkestä Kuhankuonolle 8.10.2011

Kävelimme pitkospuilla ja luontopolulla ja syötiin eväitä.

Murmelit teki retken kuhankuonolle. He kävelivät 8 kilometriä ja paistoivat makkaraa ja lämmittivät kaakaota ja olivat luontopolulla.

Lauantaina 8.10.11 menimme murmeleiden kanssa Kuhankuonoon. Ensin vedimme kololla (partion kohtuspaikka) lämmittelyleikin. Sitten lähdimme autolla Kuhankuonoon. Sitten aloitimme matkan rantapihalta. Teimme kahdeksan kilsan matkan, tiellä oli pitkospuita ja muita esteitä, mutta koska me olimme partiolaisia eikä mitään kämppärosvoja, me pääsimme perille.

Saavuimme nuotiolle. Seikkailijat alkoivat paistaa hernekeittoa samaan aikaan sudenpennut menivät luontopolulle lapset olivat ensiksi perillä. Lopuksi paistimme makkaraa ja otimme ryhmävalokuvan. Sitten menimme kahdeksan kilsan matkan taas ja saavuimme rantapihalle lähdimme kololle autolla ja menimme omille teille.

Sudenpennuilla ja Seikkailijoilla oli syysvaellus Kuhankuonolla. Seikkailijat jäivät paistamaan makkaraa ja Sudenpennut lähtivät luontopolulle. Kun tultiin Rantapihaan paistettiin makkaraa ja tehtiin trängialla kaakaota. Sitten lähdettiin samaa reittiä takaisin pitkospuita pitkin autoille ja kaikki lähtivät kotiin.

Murmelit tekivät retken Kuhankuonolle. He kävelivät kahdeksan kilometriä.

Muualla samanaikaisesti tapahtunutta: Siistittiin tukka kampaamossa lauantaina. Se on vanha talo. Se on puusta rakennettu pieni, mukava kampaamo. Siellä on mun luokkakaverin äiti töissä.

Partiolainen menetti muistinsa partiokololla 26.10.2011. partiolainen menetti muistinsa tehdessään uutista. Loppuratkaisu: muisti palautui kuitenkin.

Uutisia toimittivat Murmelit eli Anni, Eemeli, Henna, Kristian, Jerry, Lauri, Lotta, Niclas ja Tiina.

Vaellus Kurjenrahkalla

Olimme menossa lauantaina 8.10.2011 Naurulokkien kanssa vaellukselle Kauhankuonolle. Siellä oli laavu mihin jätimme tavarat. Sudenpennut tulivat myös vaellukselle. Sudenpennut lähtivät kävelemään metsään, mutta me Naurulokit ja muut seikkailijat jäimme tekemään sudenpennuille ruokaa.

Kun sudenpennut tulivat kävelyltä, niin he söivät ja pian he lähtivätkin jo kotiin. Tämän jälkeen Seikkailijat lähtivät kävelylle luontopolulle. Luontopolulla saimme harjoitella kompassin käyttöä ja kartan lukemista. Luontopolun jälkeen saimme syödä eväitä.

Iltapäivällä Seikkailijat jäivät harjoittelemaan ruoan tekemistä Trangialla. Saimme siis syödä toisen ”*maittavan ruoan*”, minkä olimme valmistaneet itse parin kanssa Trangialla. Lopuksi vielä leikittiin leikkejä ja sitten lähdimme kävelemään kohti sellaista taloa, missä kerrottiin kurjen elämästä. Sen jälkeen yksi johtaja sytytti nuotion ja sitten tehtiin sisaruspiiri joten siihen loppui se vaellus.

kirjoitti: Sokeri eli Siiri

YÖ LAAVULLA 17.-18.9.2011

Naurulokki-vartio Haijaisissa

Huristelimme autoilla kohti Haijaisten laavua. Aurinko nau-
roi meille. Pian purimme tavaroita Sanen auton
takalaatikosta. Rinkat kiskottiin selkään ja lähdimme kan-
tamaan kamoja pölisten laavulle. Kun kannoimme vettä
nuotiota varten, oksa kamppasi minut ja kaaduin mutaisel-
le polulle! Hyi, housuni ja partsapaitani oli kuralla peitetty!
Nuotio paloi iloisesti hullun sahauksen ja kirveenheilutte-
lun jälkeen! Iskimme kätemme tortillataikinaan ja lisäsim-
me aineita ennen paistoa. Nuotiolla paistettuja omin kätö-
sin kaulittuja tortilloja, maustettua jauhista ja tomaattia
sekä salaattia. Se oli hyvää! Suosittelen sitä ruoaksi ret-
kelle!

Laavut, yhteensä kolme, nousivat pystyyn maakiilojen
paukuttelulla. Teemana meillä oli Avaruusjänis! Leikimme
Sanen keksimiä Avaruusjänis-leikkejä taskulamppujen
valossa pienien haavereiden kera.

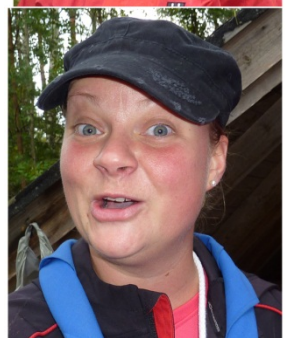
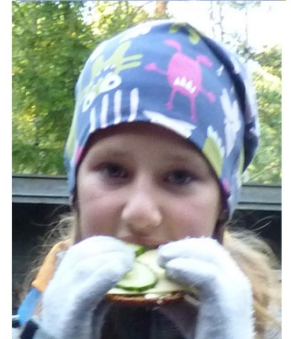
Pimeämpää tuli ja laulu raikui illalla. "Pikkupukki kakki
kalliolla"... Tikkupullia käärittiin keppiin ja notskiin ja hilloa
lapattin reilusti! Nuotio hyytyi hiillockseksi ja kävimme nuk-
kumaan. Sokerin, Honeyn ja minun laavun katossa oli
reikiä ja sieltä tihkui vettä... mutta silti nukutti ihanasti – ei
yhtään hyttystä :) Aamujumppaa vedettiin kalliolla ja nauru
raikui! Suunistimme rasteja, joista löytyi Avaruusjäniksen
kieltä: outoja viivoja ja pisteitä. Trangian vuoro - Spaget-
tia! Tuntui, että spagettia oli enemmän maassa kuin
trangiassa! Haimme loput rastit, jotka olivat jäljellä.
Selvisi, että Avaruusjäniksen kieli oli morse-aakkosia.
Saimme laput, joilla kielen selvitimme. Leikimme vielä
lisää Avaruusjäniksen leikkejä ennen leirin purkua ja kotiin
paluuta.

HAUSKAA OLI !!!!

Kiitos ihanasta retkestä!

**Mukana retkellä olivat koko Naurulokki -vartio:
Susi, Senkku, Honey, litu, Wenda, Sokeri, Jäde,
Karkki sekä MarZa, Sane, Teemu ja Aki.**

PYHÄ YRJÄNÄ

Ritarien suojeluspyhimyksenä oli Pyhä Yrjänä, koska hän oli ainoa pyhimys, joka oli ratsumies. Hän on ratsuväen ja Englannin erityinen suojeluspyhimys. Hän on myös kaikkialla partiolaisten suojeluspyhimys. Sen tähden kaikkien partiolaisten on tunnettava hänen tarinansa.

Pyhä Yrjänä syntyi Kappadokiassa Herran vuonna 303. Seitsentoistavuotiaana hän pestautui ratsuväen sotilaaksi ja pian hänet tunnettiin urheudesta.

Kerran hän tuli Selem-nimiseen kaupunkiin, jonka lähetyvillä eli lohikäärme. Sille oli joka päivä syötävä yksi kaupungin asukkaista, joiden kohtalon arpa ratkaisi. Sinä päivänä, jolloin Pyhä Yrjänä tuli kaupunkiin, oli arpa langennut kuninkaan tyttären, Cleolindan, osalle. Pyhä Yrjänä päätti, ettei prinsessa saisi kuolla, ja niin hän hyökkäsi läheisessä suossa makaavan lohikäärmeen kimppuun ja tappoi sen.

Pyhä Yrjänä oli juuri sellainen kuin partiolaisen tulisi olla: Kun häntä kohtasi vaikeus tai vaara, miten suuri tahansa, vaikkapa lohikäärmeenkin muodossa, hän ei koettanut paeta sitä peläten, vaan hyökkäsi sen kimppuun omin ja hevosensa voimin. Vaikka hän oli huonosti aseistettu tämän kaltaista ottelua varten, hänellähän oli vain keihäs, hän kuitenkin kävi siihen, teki parhaansa ja lopulta onnistui voittamaan taistelun, mihin kukaan ei ollut uskaltanut ryhtyä.

Juuri tällä tavalla partiolaisen olisi suhtauduttava vaikeuksiin tai vaaraan, olkoot ne miten suuria tai pelottavia tahansa tai olkoon hän miten huonosti varustettu tahansa. Hänen on käytävä niiden kimppuun rohkeasti ja luottavaisesti käyttäen kaikki voimansa voittaakseen ne. On olemassa mahdollisuus, että hän onnistuu.

Pyhän Yrjänän päivä on huhtikuun 23. Sinä päivänä kaikki kunnon partiolaiset ajattelevat erityisesti partiolupaustaan ja partiolakiaan. Muista tämä seuraavana huhtikuun 23:ntena ja lähetä tervehdyksiä maailman partiolaisille.

Lordi Baden-Powell of Gilwell: Partiopojan kirja

KAROLIINA

Lord Baden-Powell of Gilwell

Partiolaisten keskuudessa tunnetaan nimellä B-P (22.2 1857 – 8.1.1941) oli brittiläinen upseeri ja partioliikkeen perustaja. Robert Stephenson Smyth Powell syntyi Lontoossa kuusilapsiseen perheeseen.

B-P oli kiinnostunut tiedustelusta ja seikkailikin nuoruudessaan sekä yksin että veljiensä kanssa. Koulun jälkeen hän päätti pyrkiä armeijaan upseeriksi, koska ei läpäissyt yliopiston pääsykokeita. B-P haki jalkaväkeen sekä hieman kalliimpaan mutta arvostetumpaan ratsuväkeen.

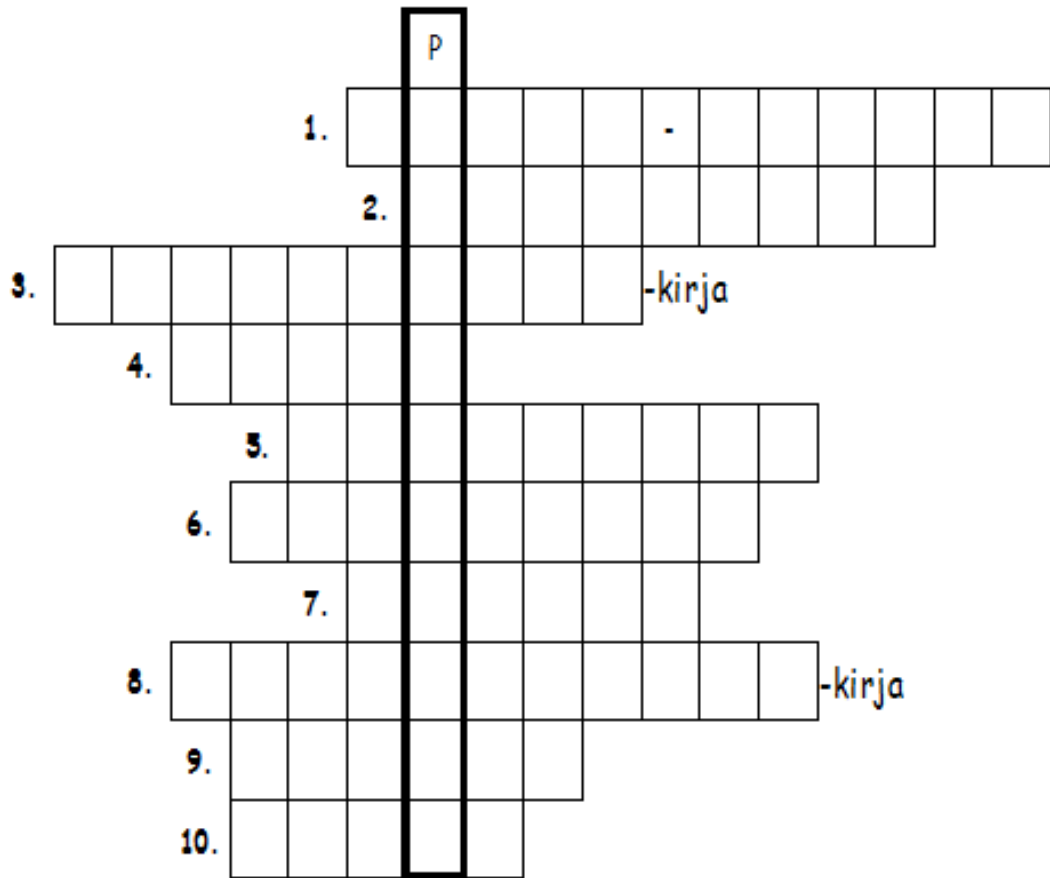

Intiassa B-P innostui villisian metsästyksestä niin paljon, että päätti kirjoittaa siitä kirjan. Hän johti armeijassa ollessaan myös joukkojen näytelmätoimintaa. Intiassa hän erikoistui tiedustelutoimintaan ja pääsi pian kouluttamaan muita. B-P:n opit olivat urauurtavia, ja hän kirjoitti niistä kirjan *Aids to scouting* (Tiedustelukirja). B-P:llä oli tapana pitää pientä laatikkoa johon hän laitoi muistilappuja. Kun laatikko alkoi olla täynnä, oli B-P:llä valmiina materiaali kirjaa varten. Palattuaan kotiin 1903 B-P sai kuulla kirjaansa, joka oli alun perin kirjoitettu sotilaille, käytettävän yleisesti nuorisotyössä. Häntä pyydettiin kehittämään kasvatusjärjestelmä pojille.

B-P alkoi muotoilla kirjaansa uudelleen nuorille sopivammaksi ja päätti kokeilla ideoitaan käytännössä järjestämällä ensimmäisen partioleirin Brownsean saarella vuonna 1907. Tämä historiallinen leiri kokosi yhteen 22 poikaa eri yhteiskuntaluokista. Leiriä johti B-P:n kanssa jo aikaisemminkin mainittu "Poika" McLaren. Leiri teki tappiota 24 puntaa, 11 shillinkiä ja 2 pennyä, jotka B-P maksoi omasta pussistaan. Seuraavana vuonna ilmestyi *Aids to scoutingin* uusittu versio, *Scouting for boys* (Partiopojan kirja), josta tuli myyntimenestys. Pojat perustivat itse partioryhmiä kokeillakseen kirjan ohjeita. Partioliike oli syntynyt. Se levisi nopeasti ympäri maailmaa. Tyttöjen partio toiminta käynnistyi pian poikien jälkeen vuonna 1910 Agnes Baden-Powellin, B-P:n siskon perustamana. Ensimmäiset tyttöjen partioryhmät olivat kuitenkin ilmestyneet jo vuonna 1908.

Kenraali Baden-Powell jäi armeijasta eläkkeelle vuonna 1910, ja ohjasi voimavaransa partiojärjestön kehittämiseen. Hän matkusti ympäri maailmaa rohkaisemassa ja avustamassa liikkeen leviämistä. 30.10.1912 hän meni naimisiin apulaisensa Olave Soamesin kanssa, kymmenen kuukautta ensitapaamisen jälkeen. Häät olivat pienimuotoiset perhejuhlat koska kumpikaan ei halunnut häistä suurta julkista tapahtumaa. Kuherruskuukautensa Baden-Powellit viettivät retkeillen Algeriassa. B-P:n tiedetään yllättyneen Lady Olaven retkeilytaidoista ja hän kirjoittikin äidillensä kirjeen jossa hän kertoi, että Olave pärjää leirioloissa yhtä hyvin kuin mies, kävelee reippaasti eikä koskaan eksy ja hän on hyvä partiolainen.

1. Partioliikkeen perustaja?
2. Missä "väessä" B-P palveli?
3. Aids to scouting -kirja suomeksi?
4. Montako sisarusta B-P:lla oli?
5. Millä saarella ensimmäinen partioleiri pidettiin?
6. Minkä metsästyksestä B-P innostui Intiassa?
7. Oliko B-P:lla isot vai pienet häät?
8. Scouting for boys -kirja suomeksi?
9. Oliko ekalla partioleirillä poikia vai tyttöjä?
10. Tyttöpartion perustaja?

T: Kaneli Naurulokki-vartiosta

Tarina kahdesta sammakosta

B-P kertoi vanhan tarinan kahdesta sammakosta, jotka eräänä päivänä hypellessään sattuiivat löytämään kerma-astian. Sammakot kurkistivat uteliaina astiaan ja putosivat siihen. Toinen sammakoista arveli kerman olevan jotakin kummallista nestettä, jossa sammakon oli mahdotonta uida.

Niinpä se ei yrittänytkään, ja kun pelastajaa ei tullut, se vajosi pohjaan ja hukkui.

Toinen sammakko ei antanut periksi. Se yritti uida ja potkia kaikin voimin. Välillä sekin vajosi, mutta ponnistautui taas pinnalle. Näin se jatkoi tunnista tuntiin. Ja kuinka kävikään? Äkkiä se tuns jalkojensa alla kiinteää ainetta ja pääsi hyppäämään pois astiasta.

Kerma oli sen ponnistellessa kirnuuntunut voiksi. Sisukas sammakko pelastui.

Yösuunnistus partiolaisille 11.10.2011

Turun Impivaarassa

Naantalin Sinisten naurulokkivartio joka on partiolaisten seikkailijaryhmä osallistui myöäs tähän kilpailuun kahtena joukkueena. Yhdessä joukkueessa olivat Jäde, Kaneli, Honey, Wenda ja ryhmänvetäjä sane. Toisessa joukkueessa olivat litu, Susi, Sokeri, Senkku ja toinen ryhmänvetäjä Marza.

Sää oli viileä ja raikas. Lähtöhetkelle aurinko painui mailleen ja hämärä tuli nopeasti.

Naurulokkivartio oli varustautunut partiohuiviin, maastokenkiin tai saappaisiin, pipoihin ja hanskoihin (yhdelta ne puuttuivat), ja wendan äiti lainasi omiaan. Jokaisella partiolaisella oli myös mukanaan ot-sa/taskulamppu. Kartta saatiin lähdön yhteydessä.

Kartasta selvisi että rasteja oli muutaman yli kymmenen, ja jokaisessa raksautus pihdissä oli erilainen kuvio.

Kun juoksimme rasteilta toisille tunnelma oli voitonhaluinen ja kiireinen. Sanella oli vaikeuksia pysyä mukana. Minä, Wenda joka tämän raportin kirjoittaa kuului ryhmään 2. Tulimme ennen ryhmää 1 maaliin, ryhmä 1 tuli kymmenen minuuttia jäljessä, mutta he lähtivät rauhallisesti kun me taas etenimme juosten.

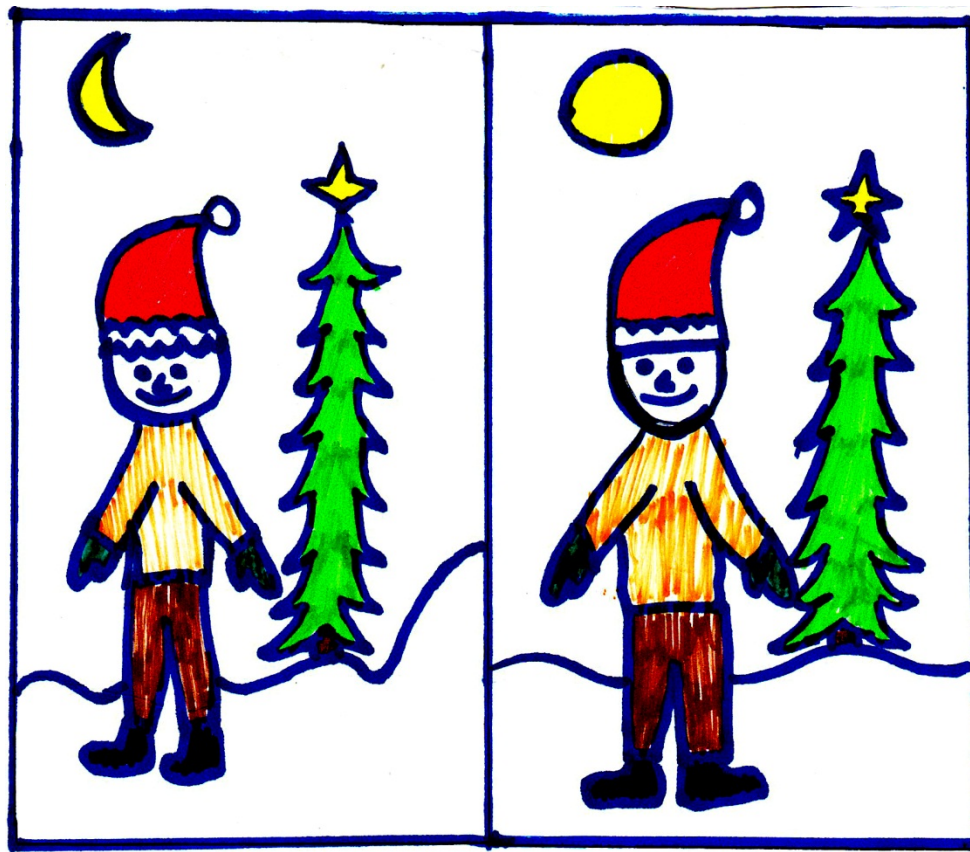
Reitti kesti puolisen tuntia. Tuntui kivalta, kun oli saanut olla mukana yö tai ilta suunnistuksessa. Sitten leikittiin loppuleikki ja tehtiin sisaruspiiri.

KIRJOITTANUT WENDA

PUUHATEHTÄVIÄ:

ETSI 5 VIRHETTÄ!

JÄDE

Etsi 5 virhettä

NAANTALIN SINISTEN TOIMIHENKILÖIDEN YHTEYSTIEDOT LÖYDÄT OSOITTEESTA

WWW.NAANTALINSINISET.FI

Sivulta löydät myös uutisia, kuvia, tapahtumakalenterin ja muuta hyödyllistä tietoa.
KANNATTAA VIERAILLA! ☺

HYVÄÄ PARTIOVUOTTA
2012!

